

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Елин Пелин, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, IV СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петко Р. Георгиев

при участието на секретаря Цветанка Анг. НиК.
като разгледа докладваното от Петко Р. Георгиев Гражданско дело № 20231820100174 по описа за 2023 година

Предявени са искове с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД.

Делото е образувано по искова молба на „ЕОС МАТРИКС“ ООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. Малинова долина, ул. „Рачо Петков – Казанджията“ № 4-6 срещу М. Д. М., ЕГН, с адрес: с. Григорово, общ. Елин Пелин, ул. „Герена“ № 43 и И. С. Г., ЕГН, с адрес: с. Григорово, общ. Елин Пелин, ул. „Герена“ № 43, с която се иска на основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД признаването за установено, че дължат солидарно сумата от: 1597,55 лева, дължима главница за периода от 21.10.2021 г. до 21.09.2022 г. по договор за потребителски паричен кредит № 2423196 от 19.09.2016 г.; 430,10 лева, договорна лихва за периода от 21.10.2021г. до 21.09.2022 г.; ведно със законната лихва за забава върху главницата от подаване на заявлението до окончателното изплащане на сумата. Претендират се и съдебни разноски. Твърди се, че на 19.09.2016 г. в гр. Елин Пелин е сключен договор за потребителски паричен кредит № 2423196 между „Уникредит Кънсюмър Файненсинг“, ЕАД в качеството на кредитор и М. Д. М. в качеството на кредитополучател и И. С. Г. в качеството на поръчител. По силата на този договор кредиторът отпуснал потребителски кредит в общ размер на 15750 лева, от които чиста стойност на кредита 15000 лева и такса за разглеждане на кредита 750 лева. Кредитополучателят се задължил да ползва кредита съобразно уговоР.те в настоящия договор цел условия и да го върне ведно с дължимите лихви, а кредитът се усвоявал по сметка с Редовната главница по кредита се олихвява с лихва в размер на 7,99% годишно. Годишният процент па разходите /ГПР/ към датата на отпускане на настоящия

кредит, определен съгласно Закона за потребителския кредит в размер на 11 %. След усвояване на кредита длъжниците са погасили част от дължимите месечни вноски, след което плащанията са преустановени. След преустановяване на плащанията, останала непогасена сума по кредита в общ размер на 9667,66 лева, от които: 9237,56 лева – главница, 430,10 лева - договорна лихва. Съгласно условията по сключения договор за потребителски паричен кредит 19.09.2016 г. ответниците са се задължили да погасяват задължението си на 120 месечни вноски ежемесечно, считано от 21.10.2016 г. Месечната вноска включвала изплащане на главницата и лихвата, като всяка е в размер на 203,55 лв. Крайният срок за издължаване на кредита е с дата 21.09.2026 г. На основание сключен договор за прехвърляне на парични вземания (цесия) от 16.06.2022 г. процесните вземания били изкупени от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД. Твърди се, че ответниците били уведомени за извършената цесия и за настъпилата предсрочна изискуемост на вземането в пълен размер с писма, получени от М. М. на 12.09.2022 г.

Препис от исковата молба и приложенията към нея са връчени на ответника М. Д. М., като в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил писмен отговор, в които се твърди неоснователност на исковите. Твърди се, че договор за потребителски паричен кредит № 2423196, но клаузите му не били индивидуално уговоР., а им предложили готов договор. Твърди се, че са неравноправни клаузи за едностранно увеличаване или намаляване на лихвите. Твърди се, че на 12.10.2022 г. е получено уведомление за извършена цесия чрез „ЕОС МАТРИКС“, но без размер на дълга.

Препис от исковата молба и приложенията към нея са връчени на ответника И. С. Г., като в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК не е постъпил писмен отговор.

В съдебно заседание ищецът чрез процесуалния си представител адв. К. моли за уважаване на исковите.

В съдебно заседание ответникът М. Д. М. не се явява и не се представлява.

В съдебно заседание ответникът И. С. Г. не се явява и не се представлява.

Съдът, като взе предвид направените искания и доводи, прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложеното ч. гр. д. № 998/2022 по описа на РС Елин Пелин, че на 29.09.2022 г. е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от ищеца срещу ответниците по делото, като е издадена заповед № 660/04.10.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, с което е разпоредено длъжниците М. Д. М., ЕГН *****, с адрес: с. Григорово, общ. Елин Пелин, ул. „Герена“ № 43 и И. С. Г., ЕГН *****, с адрес: с. Григорово, общ. Елин Пелин, ул. „Герена“ № 43, да заплатят солидарно сумата от: 1597,55 лева, дължима главница за периода от 21.10.2021 г. до 21.09.2022 г. по договор за потребителски паричен кредит № 2423196 от 19.09.2016 г.; 430,10 лева, договорна лихва за периода от 21.10.2021г. до 21.09.2022 г.; ведно със законната лихва за забава върху главницата от подаване на заявлението до окончателното изплащане

на сумата. На 29.12.2022 г. длъжниците са подали писмени възражения срещу заповедта за изпълнение. Със съобщение, получено на 12.01.2023 г., е указано на ищеца, че може да предяви иск за установяване на вземането си срещу ответниците. На 09.02.2023 г. в срока по чл. 415 ГПК ищецът е депозирал исковата молба, по която е образувано настоящето производство.

Видно е от Договор за потребителски паричен кредит № 2423196 от 19.09.2016 г., че се сключва между „Уникредит Кънсюмър Файненсинг“ /УКФ/ ЕАД. в качеството му на Кредитор и М. Д. М. в качеството му на Кредитополучател и И. С. Г. в качеството му на Поръчител, като кредиторът отпуска на кредитополучателя потребителски кредит в общ размер на 15 750лв., от които чиста стойност на кредита 15000лв. и такса за разглеждане на кредита 750 лв. Кредитополучателят се задължава да ползва кредита съобразно уговорите в настоящия договор цел, условия и да го върне ведно с дължимите лихви. Кредитът се усвоява по сметка с IBAN BG13UNCR70001521397112. Редовната главница по кредита се олихвява с лихва в размер на 7,99 % годишно, а Годишният процент на разходите /ГПР/ е в размер на 11 %. Към договора е представен и погасителен план по Договор за потребителски паричен кредит № 2423196 от 19.09.2016 г., подписан за ответниците и включващ разбивка на дължимите суми за главница и лихва по месеци, изплатена част от главница, оставаща част от главница и общо оставащи задължения.

Видно е от приложения по делото Индивидуален договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия) от 16.06.2022 г. „Уникредит Кънсюмър Файненсинг“ ЕАД (в качеството на цедент) и „ЕОС МАТРИКС“ ООД (в качеството на цесионер) са сключили договор за цесия, като видно от приложение № 1 към договора за цесия цедентът е прехвърлил в полза на цесионера вземанията си по процесния договор за кредит № 2423196 (който е посочен под № 156 с посочване на номер, дата на сключване, ЕГН, три имена на длъжника, три имена и ЕГН на солидарен длъжник, остатък главница, остатък лихва и общо дължимо към датата на цесията в лева). В чл. 3. 2. от договора за цесия страните по същия са уговорили, че цесионерът се смята за изрично упълномощен за уведомяване на длъжниците, чиито вземания се прехвърлят и се задължава сам да извърши уведомяването от името и за сметка на цедента. Цедентът се задължава в срок от 7 дни от подписване на договора за цесия да предостави на цесионера и изрично писмено пълномощно за уведомяване на длъжниците по смисъла на чл. 99, ал. 3 ЗЗД.

По делото е прието потвърждение за извършената цесия на парични вземания на основание чл. 99 ЗЗД; пълномощно от Уникредит Кънсюмър Файненсинг“ ЕАД, с което цедентът е упълномощил „ЕОС МАТРИКС“ ООД да уведомява съгласно чл. 99, ал. 3 ЗЗД всички длъжници по всички вземания, които дружеството е цедирало на 16.06.2022 г. с Индивидуален договор за продажба и прехвърляне на вземания от 16.06.2022 г. към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 14.12.2021 г., които вземания са индивидуализирани в Приложение № 1 към Индивидуалния договор, включително да преупълномощава трети лица, включително, но не само адвокати и/или адвокатски дружества, с всички притежавани по пълномощното права. С пълномощно от 01.02.2019 г.

управителят на „ЕОС МАТРИКС“ ООД е упълномощил „Адвокатско дружество - И.ов и Денев“ да уведомява всички длъжници за прехвърляне на вземанията им на „ЕОС МАТРИКС“ ООД, а от своя страна адвокатското дружество е извършило изрично упълномощаване с тези права на адвокати от дружеството, сред които и адвокат А. М. К., с пълномощно, които пълномощни не са ограничени със срок.

Установява се от заключението на съдебно счетоводна експертиза на вещото лице Р. К. С., които съдят кредитира като пълно и компетентно, че на 19.06.2016 г. е сключен Договор за потребителски паричен кредит № 2423196 между „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД и М. Д. М. (кредитополучател) и И. С. Г. (поръчител), по силата на който страните са договорили кредитен ресурс в общ размер на кредита (главница): 15750,00 лева, в т.ч. 15 000,00 лв. - чиста стойност на кредита и 750,00 лв. - такса за разглеждане на кредита. Кредитополучателят Милена Д. М. е усвоила кредита, както следва: Съгласно двустранно подписано искане за рефинансиране на съществуващ дълг, страните са постигнали съглашение с отпуснатата сума по потребителския паричен кредит № 2423196 да бъдат предсрочно погасени съществуващи задължения на кредитополучателя в общ размер на 10120,93 лева: 20.09.2016 г. 8400,93 BGN Рефинансиране на кредит номер 1481069 към Уникредит Кънсюзър Файненсинг ЕАД; 20.09.2016 г. 740,00 BGN Рефинансиране на кредит номер 0410830907 към БНП ПАРИБА; 20.09.2016 Г. 300,00 BGN Рефинансиране на кредит номер 2561815 към ИЗИ КРЕДИТ; 20.09.2016 Г. 320,00 BGN Рефинансиране на кредит номер 593569630 към ПРОВИДЕНТ; 20.09.2016 г. 360,00 BGN Рефинансиране на кредит номер 7000105297 към ТИ БИ АЙ; 20.09.2016 г. 4 879,07 BGN Превод по банкова сметка. След извършеното прихващане/рефинансиране Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД изплаща на кредитополучателя остатъка от заемната сума по потребителски паричен кредит № 2423196 по посочената в договора за кредит банкова сметка. Съгласно представеното банково извлечение от „Уникредит Булбанк“ АД от сметка с IBAN: BG13UNCR70001521397112, с титуляр М. Д. М. експертизата установи, че на 20.09.2016 г. Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД е превел сумата от 4879,07 лв. с основание на превода „Паричен заем 2423196“. С платените суми от Кредитополучателя - М. Д. М. към „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД за погасяване на кредита са погасени задължения в общ размер на 12578,91 лева от които: главница - 6512,44 лева; договорна (възнаградителна) лихва - 5337,93 лева; застраховка - 716,72 лева; лихви за просрочия - 11,82 лева. В периода след датата на цесията 16.06.2022 г. към кредитора „ЕОС Матрикс“ ЕООД не са извършвани плащания от М. Д. М. за погасяване на кредита. Вземанията от Кредитополучателя - М. Д. М. в общ размер на 9667,66 лева, са прехвърлени на „ЕОС Матрикс“ ЕООД по силата на сключен Индивидуален договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия) от 16.06.2022 г. и приложенията към него и са както следва: Главница - 9 237,56 лева, в т.ч.; Просрочена главница - 846,06 лева; Редовна главница - 8 391,50 лева; Лихви по главница -405,67 лева; Просрочена лихва - 355,45 лева; Лихва върху редовна главница - 50,22 лева; Лихва за просрочие - 24,43 лева. Размерът на неиздълженото задължение от ответниците по делото по Договор за потребителски паричен кредит № 2423196 от 19.09.2016 г. към датата на подаване на Заявлението за издаване на заповед за

изпълнение по чл. 410 ГПК - 29.09.2022 г. възлиза в общ размер на 1 981,32 лв., от които: 1. Главница (21.10.2021 -21.09.2022) 1 390,49 лева; 2. Лихви по главница (договорна лихва) 590,83 лева; 1.1. Просрочена договорна лихва (21.10.2021 -21.09.2022) 578,66 лева; 1.2. Договорна лихва (21.09.2022-29.09.2022) 12,17 лева. Общият размер на дължимата главница по Договор за потребителски паричен кредит № 2423196 от 19.09.2016 г. за периода 21.10.2021 г. - 21.09.2022 г. възлиза на 1390,49 лв., както следва: вноски 62-дата на падеж 21.11.2021 г. - 50,05 лева; вноски 63 - дата на падеж 21.12.2021 г. - 130,82 лева; вноски 64-дата на падеж 21.01.2022 г. - 129,68 лева; вноски 65 - дата на падеж 21.02.2022 г. - 130,57 лева; вноски 66-дата на падеж 21.03.2022 г. - 137,32 лева; вноски 67 - дата на падеж 21.04.2022 г. - 132,41 лева; вноски 68-дата на падеж 21.05.2022 г. - 135,21 лева; вноски 69 - дата на падеж 21.06.2022 г. - 134,25 лева; вноски 70 - дата на падеж 21.07.2022 г. - 137,01 лева; вноски 71-дата на падеж 21.08.2022 г. - 136,12 лева; вноски 72 - дата на падеж 21.09.2022 г. - 137,05 лева. Дължимата договорна лихва за периода 21.10.2021 г. - 21.09.2022 г. възлиза в общ размер на 578,66 лв., както следва: вноски 63- дата на падеж 21.12.2021 г. - 61,09 лева; вноски 64-дата на падеж 21.01.2022 г. - 62,23 лева; вноски 65 - дата на падеж 21.02.2022 г. - 61,34 лева; вноски 66-дата на падеж 21.03.2022 г. - 54,59 лева; вноски 67 - дата на падеж 21.04.2022 г. - 59,50 лева; вноски 68 - дата на падеж 21.05.2022 г. - 56,70 лева; вноски 69 - дата на падеж 21.06.2022 г. - 57,66 лева; вноски 70 - дата на падеж 21.07.2022 г. - 54,90 лева; вноски 71-дата на падеж 21.08.2022 г. - 55,79 лева; вноски 72 - дата на падеж 21.09.2022 г. - 54,86 лева.

С оглед на така приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Съдът намира, че у ищеца е налице правен интерес от предявяване на настоящия иск и същият е допустим.

Искът по чл. 422 ГПК е специален установителен иск, с който се цели установяване на съществуването на вземане, реализирано по реда на заповедното производство в хипотезата на подадено възражение от страна на длъжника. Искът е положително установителен и съгласно разпределяне на доказателствената тежест при условията на пълно и главно доказване ищецът следва да докаже, че вземането съществува и че е изискуемо, както и юридическият факт, от който произтича вземането и неговия размер.

Предявеният иск е допустим с оглед наличието на правен интерес за ищеца да установи вземането си след подадени от ответниците възражения.

Между страните по делото е налице валидна облигационна връзка, възникнала на основание сключен договор за потребителски паричен кредит № 2423196 от 19.09.2016 г.

Неоснователни са доводите на ответницата М. Д. М. за противоречие с добрите нрави на договор за потребителски паричен кредит № 2423196, тъй като клаузите му не били индивидуално уговор., а им предложили готов договор. Процесният договор, който има характеристиките на договор за потребителски кредит по чл. 9 ЗПК, е действителен като сключен в изискуемата от закона форма, като страните по него са постигнали съгласие по

съществени му елементи - размер на кредита, падеж и размер на месечните погасителни вноски, срок на издължаването му. В разпоредбите на чл. 10, ал. 1 и чл. 11, ал. 1 - 2 ЗПК изчерпателно са изброени задължителните реквизити на договора, като съобразно чл. 22 ЗПК, когато не са спазени изискванията по чл. 10, ал. 1 и чл. 11, ал. 1, т. 7-12 и т. 20 и чл. 12, ал. 1, т. 7-9 ЗПК, договорът за потребителски кредит е недействителен. Съдът не констатира нарушения от кръга на посочените, които да водят до недействителност на целия договор за кредит.

Неотносими са доводите на ответницата М. Д. М. за предсрочна изискуемост, тъй като няма такива твърдения на ищеца.

Неоснователни са доводите на ответницата М. Д. М., че на 12.10.2022 г. е получено уведомление за извършена цесия чрез „ЕОС МАТРИКС”, но без размер на дълга.

Прехвърлянето на вземане (цесията) е договор, с който кредиторът на едно вземане (цедент) го прехвърля на трето лице (цесионер). Договорът за цесия винаги предполага съществуващо вземане, произтичащо от друго правно основание, като вземането преминава върху цесионера в обема, в който цедентът го е притежавал - чл. 99, ал. 2 ЗЗД. Длъжникът по вземането не е страна по цесията. В закона липсва изискване за форма за действителност на цесията. Цесионерът придобива вземането в състоянието, в което то се е намирало в момента на сключването на договора. Заедно с вземането върху цесионера по силата на закона преминават и всички акцесорни права (освен ако е уговорено противното).

Обстоятелството, че цесията засяга интересите както на страните по договора, така и на трето лице - длъжника, налага извършването на допълнително действие съобщаване на длъжника за цесията съгласно чл. 99, ал. 3 и 4 ЗЗД. Съобщението е едностранно изявление, с което длъжникът се известява, че вземането на неговия кредитор е прехвърлено на нов кредитор. То е неформално и за да породи действие трябва да бъде извършено от стария кредитор (цедента) - чл. 99, ал. 3 ЗЗД. Само това уведомяване ще създаде достатъчна сигурност за длъжника за извършената замяна на стария му кредитор с нов и ще обезпечи точното изпълнение на задълженията му, т. е. изпълнение спрямо лице, което е легитимирано по смисъла на чл. 75, ал. 1 ЗЗД. Целта на задължението на цедента за уведомяване на длъжника за прехвърленото вземане е длъжникът да бъде защитен при изпълнение на неговото задължение - да изпълни задължението си точно като плати на надлежно легитимирано лице, което е носител на вземането. Без да е елемент от фактическия състав на договора, съобщението има значение с оглед на третите лица длъжника, правоприемниците и кредиторите на цедента и на цесионера. Прехвърлянето на вземането има действие за всички трети лица от момента, в който съобщението бъде получено от длъжника - чл. 99, ал. 4 ЗЗД. Съгласно практиката на ВКС (решение № 243 от 06.03.2017 г. по т. д. № 3501/2015 г., I т. о., решение № 449 от 06.03.2013 г. по гр. д. № 1268/2011 г., IV г. о., решение № 123 от 24.06.2009 г. по т. д. № 12/2009 г., II т. о. и др.), съобразно разпоредбите на чл. 99, ал. 3 и ал. 4 ЗЗД правно релевантно за действието на цесията е единствено съобщението до длъжника, извършено от цедента (стария кредитор), но не и съобщението, извършено от цесионера (новия кредитор). Цесионерът става титуляр

на вземането в отношението със стария кредитор с прехвърлянето му, но действието спрямо длъжника е от съобщаване на прехвърлянето от цедента - чл. 99, ал. 4 ЗЗД. Същевременно, поради отсъствие на специални изисквания в закона за начина, по който длъжникът следва да бъде уведомен от цедента за извършената цесия, цесията следва да се счете за надлежно съобщена на длъжника и тогава, когато изходящото от цедента уведомление му е връчено като приложение към исковата молба на цесионера и достигнало до длъжника с нея, с което прехвърлянето на вземането поражда действие за длъжника на основание чл. 99, ал. 4 ЗЗД. Като факт, настъпил в хода на процеса и имащ значение за съществуването на спорното право, получаването на уведомлението от цедента, макар и като приложение към исковата молба на цесионера, следва да бъде съобразено от съда при решаването на делото, с оглед императивното правило на чл. 235, ал. 3 ГПК. В практиката на ВКС се приема още (решение № 204 от 25.01.2018 г. по т. д. № 2230/2016 г., I т. о., решение № 156 от 30.11.2015 г. по т. д. № 2639/2014 г., II т. о., решение № 137 от 02.06.2015 г. по гр. д. № 5759/2014 г., III т. о. и др.), че съобщението от новия кредитор няма предвиденото в чл. 99, ал. 3 и ал. 4 ЗЗД действие, но това не означава, че предишният кредитор няма правото да упълномощи новия кредитор да извърши съобщението до длъжника като негов пълномощник. Това становище е аргументирано с разпоредбата на чл. 36 ЗЗД, според която представителната власт възниква по волята на представлявания, нейният обем се определя според това, което упълномощителят е изявил (чл. 39 ЗЗД) и след като не са предвидени никакви изрични ограничения посредством повелителни правни норми на тази власт, свързани с уведомяването за цесията, по силата на принципа за свободата на договарянето (чл. 9 ЗЗД) няма пречка старият кредитор да упълномощи новия кредитор за извършване на уведомлението за цесията. Това упълномощаване не противоречи на целта на чл. 99, ал. 3 и ал. 4 ЗЗД. Длъжникът може да се защити срещу неправомерно изпълнение в полза на трето лице, като поиска доказателства за представителната власт на новия кредитор. Както се посочи, в съответствие с тази практика, по делото е представено пълномощно, по силата на което цедентът е упълномощил цесионера да съобщи на длъжника за прехвърлянето на вземането, а той от своя страна е упълномощил и конкретни адвокати за съобщаване на цесията. Във връзка със съобщаването на цесията на ответниците по делото е представено Уведомление за извършена цесия, с които ответниците са уведомени за извършената цесия с договор за продажба и прехвърляне на вземания от 16.06.2022 г. В този смисъл и възражението, че не са уведомени по реда на чл. 99, ал. 3 ЗЗД за извършената цесия, поради което и цесията няма действие спрямо тях, са неоснователни. В допълнение следва да бъде посочено, че дори и да се приеме, че преди завеждане на исковете, респективно преди подаване на заявлението по чл. 410 ГПК, длъжниците не са получили уведомлението по чл. 99, ал. 3 ЗЗД за извършената цесия, то това е сторено с връчване на препис от исковата молба, ведно с приложените към нея договор за цесия, уведомително писмо по чл. 99, ал. 3 ЗЗД и пълномощно от цедента за цесионера. Ето защо съдът приема за доказано обстоятелството във връзка с надлежното съобщаване на цесията на ответниците. Следователно по делото се установява, че ищецът е активно материалноправно легитимирано да претендира заплащането на задълженията на ответниците.

От заключението по ССЧЕ се установява, че общият размер на дължимата главница по Договор за потребителски паричен кредит № 2423196 от 19.09.2016 г. за периода 21.10.2021 г. - 21.09.2022 г. възлиза на 1390,49 лева, а дължимата договорна лихва за периода 21.10.2021 г. - 21.09.2022 г. възлиза в общ размер на 578,66 лв.

Въз основа на всичко изложено съдът приема, че предявените установителни иски се явяват частично основателни, като следва да бъде признато за установено по отношение на ответниците, че дължат солидарно на ищеца сумите, както следва: 1390,49 лева, представляваща дължимата главница по Договор за потребителски паричен кредит № 2423196 от 19.09.2016 г. за периода 21.10.2021 г. - 21.09.2022 г. ; 430,10 лева, договорна лихва за периода от 21.10.2021г. до 21.09.2022 г.; ведно със законна лихва върху главницата от подаване на заявлението на 29.09.2022 г. до изплащане на вземането, като следва да се отхвърли иска за главница за разликата над 1390,49 лева до пълния предявен размер от 1597,55 лева.

При този изход на спора за уважената част от исковите в тежест на ответника следва да се възложат разноските, стоР. от ищеца, по реда на чл. 78, ал. 1 ГПК съразмерно с уважените части на исковите, като съдът присъжда общо сумата от 638,48 лева от общата сума направени разноски в размер на 711,10 лева, от които: 40,55 лв. за държавна такса по заповедното дело; 180 лева за адвокатско възнаграждение по заповедното дело; 90,55 лв. за държавна такса в исковото производство; 400 лева за вещо лице.

С оглед на изложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че М. Д. М., ЕГН *****, с адрес: с. Григорево, общ. Елин Пелин, ул. „Герена“ № 43 и И. С. Г., ЕГН *****, с адрес: с. Григорево, общ. Елин Пелин, ул. „Герена“ № 43, дължат солидарно на „ЕОС МАТРИКС“ ООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. Малинова долина, ул. „Рачо Петков – Казанджията“ № 4-6, сумата от: 1390,49 лева, представляваща дължимата главница по Договор за потребителски паричен кредит № 2423196 от 19.09.2016 г. за периода 21.10.2021 г. - 21.09.2022 г. ; 430,10 лева, договорна лихва за периода от 21.10.2021г. до 21.09.2022 г.; ведно със законна лихва върху главницата от подаване на заявлението на 29.09.2022 г. до изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ иска за главница за разликата над 1390,49 лева до пълния предявен размер от 1597,55 лева.

ОСЪЖДА М. Д. М., ЕГН *****, с адрес: с. Григорево, общ. Елин Пелин, ул. „Герена“ № 43 и И. С. Г., ЕГН *****, с адрес: с. Григорево, общ. Елин Пелин, ул. „Герена“ № 43, да заплатят на „ЕОС МАТРИКС“ ООД, ЕИКс със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. Малинова долина, ул. „Рачо Петков – Казанджията“ № 4-6, сумата от 638,48 лева, направени разноски съразмерно с уважените части на исковите.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред

Софийския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____